

SPF-Flundre och SPF-Trollhättan reste buss till Borås.

Torsdagen den 13 april samlades ett 40-tal SPF-are från de två avdelningarna för att besöka de sju häradena och textilstaden Borås. På vägen dit stannade man till vid Vänga kvarnkafé och bageri i Fristad och serverades en generös, hembakad limpsmörgås och kaffe och några passade även på att köpa med stenungsbakade limpor och bullar. Våren var ju ännu inte så långt framskriden men kvarnen ligger mycket vackert intill den porlande Viskan.

Därefter gjordes ännu ett stopp, nu i Bredareds hembygdsgård och museum där vi kunde vandra runt bland f.d. bonden Uno Axelssons stora samling av djurskulpturer som han snidat fram ur vrilar och träknotor insamlade i skogarna. Allt vittnade om en fantastisk förmåga att kunna se vad som kunde döljas under barken på underligt formade träbitar. Vi fick även se en film där han själv berättade om sitt hantverk som pensionär.

Framme i Borås plockade vi upp en stadsguide vid namn Jan Åke Brorsson i bussen. Under nära två timmars resande kors och tvärs i staden berättade han underhållande om det textila hantverket i sjuhäradsbygden, om knallarna och hemslöjdarna som genom kungligt påbud 1622 tvingades föra sina varor till den nybildade staden Borås. Där kunde "staten" lättare driva in tullavgifter mm som behövdes under det 30-åriga kriget. Genom att det lokala hantverket i sjuhärad blev koncentrerat till Borås skapades en textilstad.

Vi fick även lämna bussen för att till fots studera en del av de många konstverk och skulpturer som pryder innerstaden, alltifrån Alice Aycock: "Devils Whirls" via Hans Berg och Nathali Djurberg: "Polarvargen" till den mest berömda; Jim Dine: "Walking to Borås" mera känd som Pinocchiostatyn.

Efter en god stärkande lunch tog vi oss an huvudmålet för resan, nämligen Textil-museet i Textil Fashion Center. Där fick vi studera utställningen Kläder & Couture som berättar historien om hur det svenska vardagsmodet förändrades mellan 1930-talet och fram till 1970-talet, delvis genom kläder från Boråsföretaget Bröderna Magnusson.

Vi guidades även genom den maskintekniska utvecklingen av kardmaskiner, spinnmaskiner, olika vävstolar och knyppelmaskiner av vilka en del även visades i drift en kort stund. Alla maskinerna var museiföremål och hade tidigare stått i flera olika boråsfabriker. Det var imponerande olika tekniska lösningar på maskinerna vilket speciellt fängslade den manliga delen av resällskapet som kanske inte var så intresserade av klädmode.

Fulla av alla intryck från dagen kunde vi på sena eftermiddagen återvända till våra hemtrakter.